

ÎN UNIRE STĂ PUTEREA

A fost odată ca niciodată un stol de papagali. În fiecare zi, papagalii zburau pe distanțe mari în căutarea hranei. Într-o zi, după ce au zburat o vreme, unul dintre ei a spus:

— Prieteni, am zburat destul timp. Cred că ar fi bine să ne odihnim puțin.

Regele papagalilor i-a încurajat să mai zboare puțin și le-a spus:

— Ne vom odihni acolo unde vom găsi hrană. Dacă nu găsim ceva mâncare, nici familiile noastre nu se vor hrăni. Așa că stolul și-a continuat zborul.

Papagalii au zburat până deasupra unui copac la poalele căruia se aflau o mulțime de semințe. La vederea lor, au aterizat și au început să le mănânce.

Din păcate, papagalii nu au văzut și plasa care fusese întinsă sub copac de un vânător. De cum au început să mănânce semințele, au fost prinși în capcană. Păsările și-au întins aripile să zboare pentru a ieși din plasă, dar totul a fost în zadar. Atunci l-au văzut pe vânător apropiindu-se de ele. Papagalii erau supărați și credeau că le-a sosit sfârșitul.

Regele lor, un papagal foarte inteligent, le-a cerut să nu-și piardă speranța și a spus:

— Am o idee! Ar trebui să zburăm cu toții și să apucăm plasa în gheare. Așa că fiecare a prins o parte din plasă și papagalii au zburat cărând cu ei plasa care îi ținea captivi.

Vânătorul i-a privit uimit. A alergat după păsări, dar nu a reușit să le prindă. Nu-și putea imagina una ca asta. Nu putea să facă altceva decât să le privească în timp ce zburau. În curând, papagalii au dispărut.

